

סגור"ל והוא שורק שלש נקודות, הכל הוא א. האותיות האחרונות - היקלות וכופים לאותיות הלו, והכל מרכיב ומציר בכסף. ו' - שיש דרגות לכסף. ס' - ששים גלגלי הכסף. שאותיות המתויה נאמר בהן, אין מוקדם ומאוחר בתורה, אבל מוקדם - כלם מתהננים פרαι, וסוד זה נ מסר לחכמי לב.

ענין אחר, ומהפכים יזהרו - אלו הם אותיות, שהיה להם שלל להפנס לפניו הפלך כל אחת על תקינה. מצד של גבורה נכנסו כלו למפרע, משום שהיא זווע שמאל תשרי, וזה בראשית - ב"א תשרי, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרישה שבימים נברא העולם ובו נכנסו אותיות כסדרן, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסר יבנה. ולכן כשהגנו האותיות למפרע, מהם כסדרן, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, ובshall וברא בהן את העולם. נטול א"ב מפסדרן, ונטול הש"ד מלמפרע, ושתחזק בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקיים הבניין, והם אב"י תש"ר. אב"י - אש"ר בידיו נפש כל ח"י, ת' - תורה ה' תפימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחילה אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחילה להתחילה, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובבניין התורה, והעולם באות ב' עתיד להבנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצית, ואיהו סגור"ל ואיהו שורק תלת נקודות, כלל איהו א, אתוון אחרני היכליון וכופיין לאין אתוון, וכל איהו מרוקם (דב שונא) ומצויר בכרסיה, כי שית דרגין לכרסיה, ס' שני גלגלי הכרסיה, האתוון דאוריתא אמר בהן אין מוקדם ומאוחר בתורה, אבל בכרסיה כלחו מתהנון קדאה יאות, ורזה דא להכימי לב אחות.

דבר אחר ומהפכים יזהרו, אלין איןון אתוון, הדוחה לוון שכט לאעלם קדם מלכא, כל חד על תקוני, מטרא בגורה עאלו כלחו למפרע, בגין דאייה דרושא שמאלא תשרי, ודא איהו בראשית ב"א תשרי, בגין דבמדת הדין אהברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, וזה אוקמו הדיימינא אהברי עלמא, וביה עאלו אתוון כסדרן, ורזה דמלחה אמרתי עולם חסר יבנה (קהלים פט). ובגין דא בד עאלו אתוון למפרע, ומנייהו כסדרן, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהן עלמא, עד דשתוף לוון בימינא ישמאלא וברא בהן עלמא.

נטול א"ב מפסדרן, ונטול תש"ר מלמפרע, ושתחזק בהן את י' מן שמייה, וברא בהן עלמא, בגין דיתקאים בנינא, ואינו אב"י תש"ר, אב"י א"שר בידיו נפש כל ח"י, ת' תורה יהו"ה תפימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלחו לא בעא למתחל אלא באת ב', בגין דאייה בנין אב, בנינא דעתמא, ובה שארית למתחל, בגין דקה עתיד למבני ירושלים, כמה דאת אמר (קהלים קמ"ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קמ"א). ובנינא דאוריתא ו דעתמא באת ב' עתידה למבני